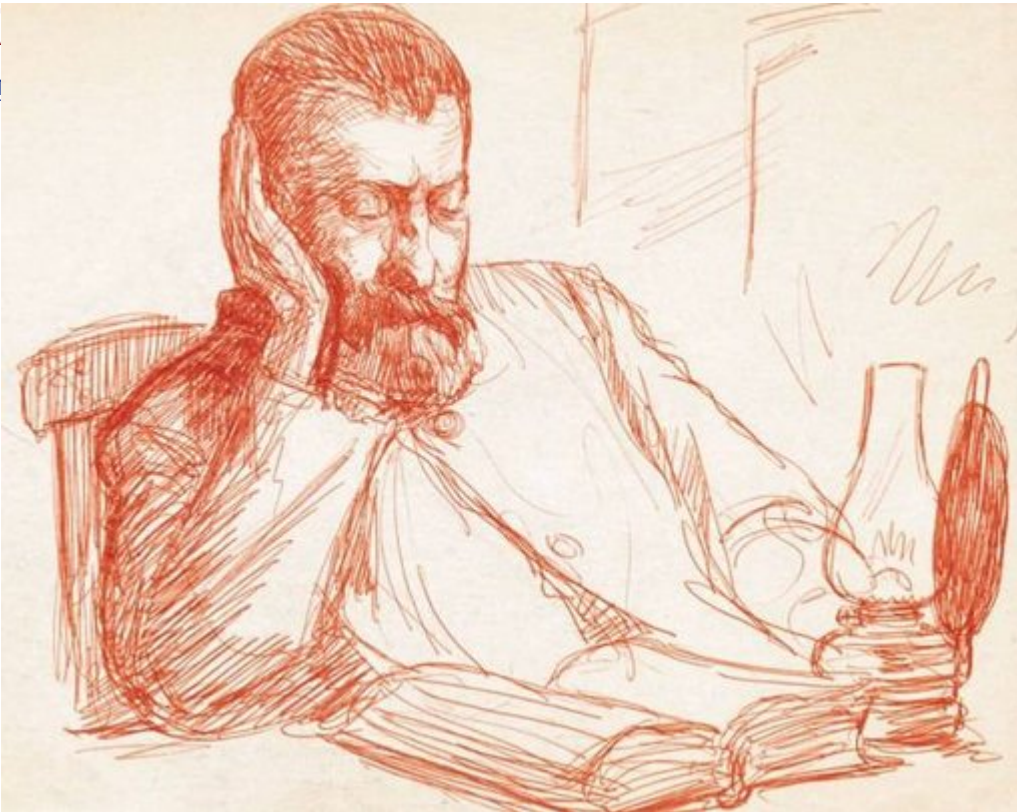

A
/ E

α

Την εσπέραν

της παραμονής των Χριστουγέννων του έτους... η δεκαοκταέτις κόρη, το Ουρανώ το Διόμικο, μελαγχροινή νοστιμούλα, εκλείσθη εις την οικίαν της ενωρίς, διότι ήτο μόνη.

Ο πατήρ της, ο ατυχής μπαρμπα-Διόμας, αρχαίος εμποροπλοίαρχος πτωχεύσας, όστις κατήντησε να γίνη πορθμεύς εις το γήρας του, είχεν επιβή της λέμβου του, περί μεσημβρίαν, όπως πλεύση εις την νήσον Τσουγκριάν, τρία μίλια απέχουσαν, και διαπορθμεύση εκείθεν εις την πολίχνην εορτασίμους τινάς προμηθείας. Υπεσχέθη ότι θα επανήρχετο προς εσπέραν, αλλ' ενύκτωσε και ακόμη δεν εφάνη. Η νέα ήτο ορφανή εκ μητρός. Η μόνη προς μητρός θεία της, ήτις της εκράτει άλλοτε συντροφίαν, διότι αι οικίαι των εχωρίζοντο δι' ενός τοίχου, εμάλωσε και αυτή μαζί της δια δύο στρέμματα αγρού, και δεν ωμιλούντο πλέον. Η νεανίς εκάθισε πλησίον του πυρός, το οποίον είχεν ανάψει εις την εστίαν, περιμένουσα τον πατέρα της, και εκράτει το ους τεταμένον εις πάντα θόρυβον, εις τα φαιδρά άσματα των παιδων της οδού, ανυπόμονος και ανησυχούσα πότε ο πατήρ της να έλθη.

[\(περισσότερα...\)](#)